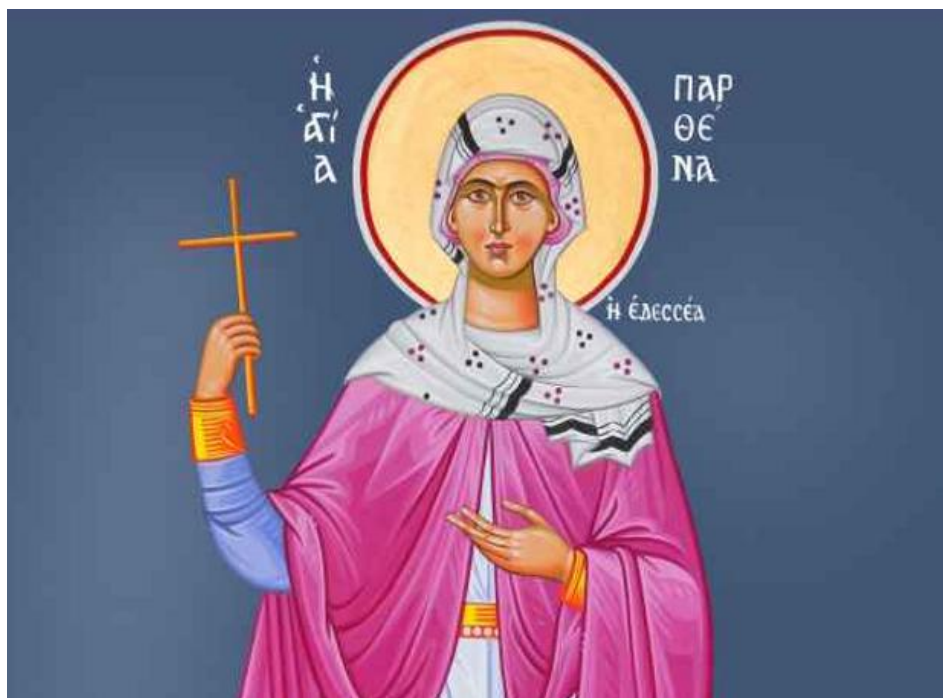

Συναξάρι τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Παρθένας τῆς Ἐδεσσίας,

+ 9 Ἰανουαρίου.

Ἡ Ἁγία Παρθένα καταγόταν ἀπό τήν Ἐδεσσα τῆς Μακεδονίας καί ἐγεννήθηκε περί τόν 14ο αἰώνα. Κατά τό παρθενικό της ὄνομα εἶχε καί τό βίο της, ζώντας μέ ἄσκησι καί σεμνότητα.

Κατά τό ἔτος 1375 Ἐδεσσα πολιορκήθηκε ἀπό τούς Τούρκους καί οἱ κάτοικοι ἀντέταξαν δυνατή ἄμυνα, ἐνισχυόμενοι καί ἐνθαρρυνόμενοι ἀπό τόν ἱερομόναχο Σεραφεῖμ, ἐφημέριο τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἐχθρός ἦταν ἄριστα ὀργανωμένος καί πολυάριθμος, ἀλλά ἀπέκανε, καί, ὡς φαίνεται, ἐτοιμαζόταν νά λύσει τήν πολιορκία.

Ἀλλά κατά τήν τελευταία στιγμή, ἕνας ἀπό τούς προκρίτους τῆς πόλεως, ὀνομαζόμενος Πέτρος (παράδοσι τόν ὀνομάζει Κέλλ Πέτρο, δηλαδή Κασιδιάρη Πέτρο), ὁ ὁποῖος ἦταν πατέρας τῆς Ἁγίας Παρθένας, ἐπληρώθηκε μέ μεγάλο χρηματικό ποσό ἀπό τόν πολιορκητή Πασᾶ τῶν Τούρκων καί ἐπρόδωσε τήν πόλη. Οἱ Τούρκοι εἰσέβαλαν στήν Ἐδεσσα, στίς 26 Δεκεμβρίου 1375, ἀπό τό νοτιοανατολικό μέρος, ὅπου αὐτός ἐφρουροῦσε, καί ὅπου ἦταν μία ἀπό τίς κυριότερες ἐπάλξεις τῆς πόλεως. Ἀμέσως ἐπιδόθηκαν στή σφαγή καί τόν ἐξανδραποδισμό τῶν κατοίκων, τίς διαρπαγές καί τίς ἀτιμώσεις. Συνέλαβαν τόν ἱερομόναχο Σεραφεῖμ καί

μετά από σκληρά βασανιστήρια τόν ἔπνιξαν στό μέγα καταρράκτη, πού ἔχει τό ὄνομα «ἰτσερί Πασᾶ», δηλαδή «νερά τοῦ Πασᾶ».

Ὁ προδότης Πέτρος, μετά τή φρικώδη πράξη του καί τήν ἄλωση τῆς πόλεως, ἀρνήθηκε τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί ἔγινε Μουσουλμάνος. Δέν ἀρκοῦσε ὅμως αὐτό. Παρέδωσε στόν Πασᾶ, ὡς παλλακίδα, τή θυγατέρα του Παρθένα, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπροσπαθοῦσε νά τήν πείσει νά ἀπαρνηθεῖ τόν Χριστό. Ἡ Ἁγία Παρθένα μόλις ἄκουσε τά λόγια τοῦ πατέρα της, ὡς ἄλλη Ἁγία Βαρβάρα, ἔφριξε καί ἔλεγε μέ πνευματική ἀνδρεία τόν ἄθλιο πατέρα της καί ὁμολόγησε ὅτι ποτέ δέν θά ἀρνηθεῖ τό γλυκύτατο ὄνομα τοῦ οὐράνιου Νυμφίου αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνος, ἀντί νά συντριβεῖ καί νά μετανοήσει, ὀργίσθηκε καί ἔγινε σάν θηρίο. Ἄρχισε νά κτυπᾶ τήν Ἁγία μέχρι αἵματος καί ἀναισθησίας. Στή συνέχεια τήν ἐξεγύμνωσε καί τήν παρέδωσε στά χέρια τῶν Τούρκων. Οἱ στρατιῶτες τήν ἐβασάνιζαν ἐπί τρεῖς μέρες. Στό τέλος, τήν ὀδήγησαν ὀλόγυμνη σέ ἓνα λόφο, ὅπου τήν ἔθαψαν ζωντανή. Ὁ λόφος αὐτός ὀνομάζεται μέχρι σήμερα «λόφος τῆς Παρθένου».